

*Привіт. Ти вже добре знайомий з інтернетом. У тебе напевно є улюблені сайти й віртуальні друзі, ти знаходиш в інтернеті інформацію, що допомагає навчатися й займатися улюбленими справами, спілкуєшся з людьми, що живуть в інших містах, завантажувати цікаві картинки й музику, граєш у захоплюючі ігри. Проте, пам'ятай: як і в реальному світі, в інтернеті ти можеш зустрітися з загрозами й небезпечними людьми. Тому тобі дуже важливо навчитися уникати небезпек інтернету! Прочитай прості правила безпечного поводження в інтернеті й поділися ними з батьками та друзями.*

### **Пам'ятка користувача Інтернету**

Кожен з нас має право на приватне та сімейне життя в Інтернеті, куди входить захист ваших персональних даних і повага до конфіденційності нашої кореспонденції і спілкування.

Це означає, що:

При користуванні Інтернетом твої персональні дані регулярно обробляються. Це відбувається при використанні браузерів, електронної пошти, миттєвих повідомлень, голосових повідомлень, через Інтернет-протоколи, соціальних мереж, пошукових систем, а також хмарних сервісів для зберігання даних;

- ❖ При обробці твоїх персональних даних органи державної влади і приватні компанії зобов'язані дотримуватися певних правил та процедур;
- ❖ Твої персональні дані повинні оброблятися лише у передбачених законом випадках або за умови надання вами згоди;
- ❖ Втручатися у приватне життя щодо персональних даних дозволяється лише у виняткових обставинах таких як кримінальне розслідування)

## **Як легко відрізнити корисні сайти від марних?**

Навчайся оцінювати інформацію! В інтернеті ти можеш знайти безліч найрізноманітнішої інформації. Є цікава й корисна, що знадобиться тобі в навчанні, спілкуванні, зайнятті улюбленими справами й взагалі — у розвитку. Але є й непотрібні тобі сайти — ті, які ти не розумієш, які викликають неприємні відчуття й емоції, або просто — сайти, призначені тільки для дорослих. Тобі потрібно навчитися оцінювати інформацію. Заходячи на новий сайт, насамперед, запитай себе, чи може він допомогти тобі в спілкуванні, навчанні, хобі, підняти настрій? І якщо відповідь — ні, тоді для чого тобі його відвідувати? Найкраще — разом з батьками скласти перелік цікавих та корисних для тебе й всієї родини сайтів і, в основному, відвідувати їх.

## **Кодекс поведінки в Інтернеті**

1. Усвідомити важливість захисту своєї та чужої приватної інформації та не розповсюджувати її в соціальних мережах.
2. Ніколи не давай приватної інформації про себе (прізвище, номер телефону, адресу, номер школи, без узгодження з батьками).
3. Поводитися в Інтернеті так само, як у реальному житті, слідувати етичним нормам і правилам.
4. Не довіряти незнайомим людям у Мережі - віртуальний співрозмовник може видавати себе за іншого.
5. Не відкривай листи електронної пошти, файли, або Web- сторінки, отримані від людей яких ти реально не знаєш;
6. Нікому не давай свій пароль;
7. Пам'ятай, віртуальні покупки коштують реальних грошей;
8. Звертайся за допомогою батьків в будь-якій неоднозначній і незрозумілій ситуації;
9. Використовуй тільки зрозумілу інформацію;
10. Установи на комп'ютері антивірусну програму;

## **Права людини в Інтернеті**

- Право на доступ до контенту рідною мовою
- Доступ до культурних здобутків в Інтернеті
- Право на доступ до інформаційних ресурсів та комунікацій, що використовуються в освітньому процесі
- Доступ до інтерактивної освіти
- Право навчання безпечного Інтернет користування
- Право на приватне життя та захист персональних даних
- Право на вільне вираження своїх поглядів
- Право на захист від фізичного і психологічного насилля
- Право на ефективний захист в разі обмеження прав і свобод
- Право на мирний протест в Інтернеті
- Право на справедливий розгляд справи протягом розумного строку незалежним судом

### **Як наші страхи стають гачками для маніпулятора:**

- є щось, чого ми дуже хочемо або боїмося;
- ми не відчуваємо в собі досить сил, щоб досягти бажаного або уникнути уявлюваної небезпеки;
- свідомо чи несвідомо ми чекаємо підтримки, тому потрапляємо у психологічну залежність від того, хто її надає;
- будь-які зміни у вчинках людей, від яких ми психологічно залежні, сприймаються нами як сигнал небезпеки;
- далі запускається «механізм захисту»: ми думаємо не про вихід із ситуації, а про те, як догодити «значимій особі».